

THEMIS DEA;

SEV

DE LEGE DIVINA;

STEPHANI PIGHII

CAMPENSIS.

AD AMPLISS. ANTONIVM PER-
renotum Cardinalem Granuellanum.

ITEM

MYTHOLOGIA EIVSDEM IN QVA-
tuor anni partes, ab auctore recognita.

ANTVERPIÆ,

Ex officina Christophori Plantini.

M. D. LXVIII.

Coll. Soc. I. H. S. V. Salm. ex dono Reg. H. H. H.

de la Libr.

3

STEPHANI PIGHII

CAMPENSIS THEMIS DEAE;
SEV DE LEGE DIVINA:
AD ANT. PERRENOTVM
CARDINALEM.

VIDERER profectò, Illu-
strissime Domine, mo-
rem à me tantopere lau-
datum, cùm de strena-
rum vsu, origine & antiquitate scri-
berem, tacitè nunc improbare, nisi
& his anni noui Kalendis absentem
patronum strenula noua profequi,
votis solennibus omnia prospera ac
læta precari pergerè. Cuius rei cau-
sa cùm his diebus schedas meas per-
lustrarem, votis optarem à Deo, vt
felicibus auspiciis annueret, measq;
inuocarem Musas, vt offerrent boni
ominis aliquod argumentum tuis
rationibus quàm maximè congruū,

*Introduc-
tio
ad argumen-
tum per pro-
sopoziam.*

A 2 quod

OMNIS. CARMENTA

EVNOMIA

IRENE

DOMINICI DAMPSO
MILITIDRAMA IN
TOMUS ALIUSI GRONNEDIC
MYTHOLOGIA

EIS TΑΣ ΩΡΑΣ,

vel

ANNI PARTES.

*Ex symbolis antiqui cuiusdam To-
reumatis argentei, quod extat
apud Reuerendissimum Epis-
copum Atrebatensem.*

REVE-

HIEMS
LIBERA DEÆ.

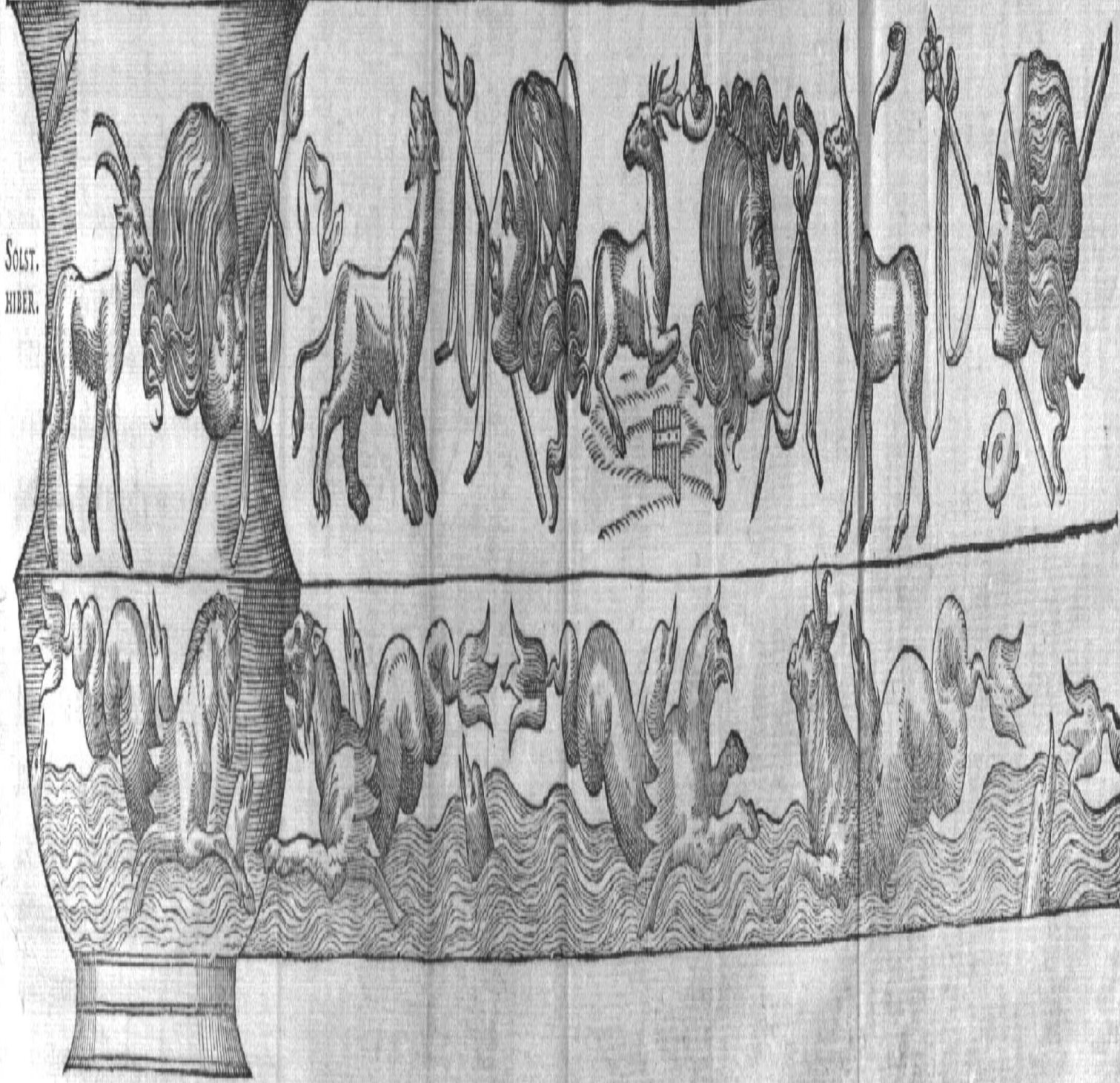
AVTVMNVS
LIBERI PATRIS.

SOLSTITIVM
ÆSTIVM.

ÆSTAS
PANIS. D.

VER
VENERIG.

SOLST.
HIBER.

REVERENDISSIMO

ET ILLUSTRISSIMO

Atrebatensium Episcopo, D. Antonio Perrenoto, Stephanus Vinādus Pighius, Campensis, S. D.

OREUMA illud argenteum in Atrebatum agro repertum, Præsul amplissime, antiquissimū esse, tam forma, quàm artificis non imperita, sed planè secura manus indicat. Videtur autem ex eo poculorum genere esse, quæ apud veteres ob cælaturæ argumentum vocabantur Dionysiaca, tam in mensis quàm in sacrificijs usu cognita, & à Græcis ob formā *κότυλοι*, vel si minora erāt *κοτυλίσκοι* vocabulo proprio appellata. De quorū forma & usu hîc adijcere quædam, non absurdum videtur.

Dionysiaca poculorum.

Cotylicus.

Forma cotylis erat orbiculata, profun-

Cotylorum forma.

NICOLAUS FLORENTIVS

STEPHANO PIGHIO

SVO S. D.

CVM NVPER AD ME SCRIPSIS-
ses mi Pighi, vt certiozem te facerem, si
quid in tua Themide esset, quod lectorem
offenderet; respondi, vt nouisti, eam valde
placuisse doctissimo nostro Fuluio Ursino;
verum me eam nondum legisse. Accidit
inde dum Illustrissimus Cardinalis Gran-
uellanus existimaret me eam vidisse, vt se-
rius ad eius lectionem peruenerim, quam
tu fortè expectabas. Ceterum vbi postea
eandem ipse Illustrissimus per occasionem
summis laudibus extulisset: ac ex me præ-
sente agnouisset, visam à me non esse, con-
festim qua est in omnes studiosos humani-
tate ac benignitate propensus, eam ad cu-
biculum meum transferri curauit, quam
tū quidem statim legi, posteraque die ite-
rum summa cum admiratione ideo relegi,
quòd non modò singularem in ea inuen-
tionem, rerumque applicationem, verum
etiam conciliationem tot diuersorum au-
ctorum in re tam perplexa, adeò felicem
suspicerem, vt nihil simile à multis annis
legisse me fatear. Quare ingenti perfusus
lætitia, & quasi prurigne inflammatus, vix
me cōtinere potui, quin tertio eam aggre-
derer. Sed quia alia quædam me detine-
bant, tum etiam quòd me parum instru-

P

ctum

STEPHANVS PIGHIVS

NICOLAO FLORENTIO

SVO S. D.

ACCEPI tuam epistolam mi Florenti tertio Kal.
Ianuarias, quæ profecto gratissima mihi fuit, quòd meis tan-
dem precibus locum feceris, atq; ea demonstraueris, quæ
fortasse offendere lectorem in nostra Themide possent. At qui
vellem appulisset aliquanto maturius tua epistola, potuissent
tum profecto vel paucis verbis tuis scrupulis, ad argumenta
quippe nostrum non pertinentibus, occurrere. Sed cum iam
Themis ferè Plantinus typographus absoluisset, vt noua
strena argumentum noui huius anni initio in lucem prodi-
ret, nihil in eadem mutare tum facultas fuit. Quapropter
nostra fretus amicitia, epistolam hanc tuam cum mea re-
spõsione Themidi aduicere non dubitavi, vt lector quiuis in-
telligat consilium in hac re meum, quod te ex ipsa Themide
non percepisse video, ne deinde quis alius in eundem fortè
lapidem offendere pedem posset. Iam verò si præter tuam ex-
pectationem hoc facio, per amicitia sacra te rogo, ne agre
feras, sed sorti potius quam mee temeritati imputes, quæ fa-
ctum vt tua serius ad me peruenerit epistola, quam vt po-
tuerim in ipso opere has offensiuculas summouere. Sed vt ad
rem transgrediar, nouisti mi Florenti in dialogis omnibus
duo imprimis esse quàm diligentissimè obseruanda, decorum
videlicet atque imitationem: decorum quidem, vt habea-
mus rationem argumenti, temporis, loci atque personarum:
imitationem verò, vt ita instituamus sermonem stylo vulga-
ri, remisso ac simplici, vt non studio confictus, non longè ac-
cerfitus, sed fortuitus & verus appareat, vt in eo etiam re-
luceat, quantum fieri poterit, personarum quas inducimus,
non solum eruditio, ingenium, atque eloquentia, verum
etiam modus loquendi aliquando ab ipsis vsuatus. Quod